

LEGE

**privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă
și alte prestații de asigurări sociale**

nr. 289-XV din 22.07.2004

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.168-170/773 din 10.09.2004

* * *

C U P R I N S

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

[Articolul 1.](#) Obiectul și sfera de aplicare a prezentei legi

Capitolul II

PRESTAȚIILE DE ASIGURĂRI SOCIALE

[Articolul 2.](#) Dreptul la prestații de asigurări sociale

[Articolul 3.](#) Acordurile (convențiile) internaționale

[Articolul 4.](#) Sursele de finanțare a prestațiilor de asigurări sociale

[Articolul 5.](#) Tipurile de prestații de asigurări sociale

[Articolul 6.](#) Condițiile de acordare a prestațiilor de asigurări sociale

[Articolul 7.](#) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale

[Articolul 8.](#) Confirmarea dreptului la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

[Articolul 9.](#) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

[Articolul 10.](#) Dreptul la prelungirea perioadei pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

[Articolul 11.](#) Plata indemnizației în cazul încadrării în grad de dizabilitate

[Articolul 12.](#) Dreptul la indemnizații de asigurări sociale în anumite situații

[Articolul 13.](#) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă

[Articolul 14.](#) Indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor

[Articolul 15.](#) Prestațiile pentru recuperarea capacității de muncă

[Articolul 16.](#) Indemnizația de maternitate

[Articolul 17.](#) *Abrogat*

[Articolul 18.](#) Indemnizația pentru creșterea copilului

[Articolul 18¹.](#) Indemnizația paternală

[Articolul 18².](#) Indemnizația unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil și indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă

[Articolul 18³.](#) Indemnizația lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă

[Articolul 19.](#) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav

[Articolul 20.](#) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav

[Articolul 21.](#) Ajutorul de deces

[Articolul 22.](#) Plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă în cazul falimentului angajatorului

[Articolul 23.](#) Acordarea indemnizațiilor de asigurări sociale persoanelor care desfășoară/a desfășurat activități în mai multe unități

[Articolul 24.](#) Calculul și plata prestațiilor de asigurări sociale

[Articolul 25.](#) Termenele de plată a indemnizațiilor de asigurări sociale

[Articolul 26.](#) Persoanele cărora li se plătește indemnizație de asigurări sociale

[Articolul 27.](#) Termenul de prescripție pentru plata indemnizației de asigurări sociale

[Articolul 28.](#) Încetarea, suspendarea și reluarea plății indemnizațiilor de asigurări sociale

[Articolul 29.](#) Stingerea dreptului la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

[Articolul 30.](#) Controlul acordării prestațiilor de asigurări sociale

Capitolul III

(Abrogat)

[Articolul 31.](#) *Abrogat*

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE

[Articolul 32.](#) Recuperarea sumelor plătite necuvenit

[Articolul 33.](#) Soluționarea litigiilor ce țin de aplicarea prezentei legi

[Articolul 34.](#) Intrarea în vigoare a prezentei legi

Notă: În cuprinsul legii, sintagma „ajutor de șomaj”, la orice formă gramaticală, se substituie cu sintagma „indemnizație de șomaj” la forma gramaticală corespunzătoare, conform Legii nr.302 din 26.10.2023, în vigoare 31.01.2024

Notă: În textul legii, abrevierea “C.E.M.V.” se substituie cu abrevierea “CNDDCM”, iar cuvintele “invaliditate” și “handicap” se substituie cu cuvântul “dizabilitate” conform [Legii nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege stabilește dreptul la prestații de asigurări sociale pentru prevenirea, limitarea, înlăturarea riscurilor sociale și susținerea financiară a persoanelor îndreptățite a le primi, în cazul producerii unor astfel de riscuri.

(2) Reglementările prezentei legi se aplică în cazul următoarelor riscuri sociale asigurate: îmbolnăvirea, maternitatea, creșterea copilului și decesul.

[Art.1 completat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

[Art.1 modificat prin [Legea nr.268-XVI din 28.07.2006](#), în vigoare 01.01.2007]

Capitolul II

PRESTAȚIILE DE ASIGURĂRI SOCIALE

Articolul 2. Dreptul la prestații de asigurări sociale

(1) Dreptul la prestații de asigurări sociale, în condițiile prezentei legi, se exercită prin sistemul public de asigurări sociale.

(2) La prestații de asigurări sociale au dreptul asigurării cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova și șomerii cu drept la indemnizație de șomaj (în continuare – șomeri).

(3) Persoana are dreptul la prestațiile de asigurări sociale legate de riscurile sociale de care este asigurată.

(4) Persoanele asigurate au dreptul, în condițiile prezentei legi, la prestații de asigurări sociale și în cazurile în care riscul asigurat s-a produs în perioada de probă sau în ziua concedierii. În cazul persoanelor angajate în baza contractului individual de muncă pe durată determinată, precum și în cazul lichidării unității, dreptul la prestații încetează la data încetării contractului, cu excepția dreptului la indemnizație de maternitate și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă survenită în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale. În cazul încetării contractului individual de muncă pe durată determinată, precum și în cazul lichidării unității în perioada aflării în concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului se menține și după încetarea contractului, cu condiția că asiguratul nu se angajează la o altă unitate.

(4¹) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) se stabilește dacă aceasta pierde, la toate unitățile în care desfășoară activități, venitul asigurat pentru întreaga perioadă a concediului medical.

(4²) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d) se stabilește indiferent de realizarea venitului asigurat pentru perioada concediului de maternitate.

(5) Categoriile de persoane asigurate obligatoriu în sistemul public sînt specificate în [Legea nr.489-XIV din 8 iulie 1999](#) privind sistemul public de asigurări sociale.

[Art.2 modificat prin Legea nr.353 din 22.12.2022, în vigoare 01.03.2023]

[Art.2 modificat prin Legea nr.311 din 30.11.2018, în vigoare 01.07.2019]

[Art.2 completat prin Legea nr.50 din 28.03.2014, în vigoare 01.04.2014]

[Art.2 completat prin Legea nr.332 din 23.12.2013, în vigoare 01.04.2014]

[Art.2 modificat prin Legea nr.56 din 09.06.2011, în vigoare 01.07.2011]

Articolul 3. Acordurile (convențiile) internaționale

Dacă acordurile (convențiile) internaționale privind asigurările sociale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte dispoziții decît cele din prezenta lege, se aplică dispozițiile acestor acorduri (convenții).

Articolul 4. Sursele de finanțare a prestațiilor de asigurări sociale

(1) Plata prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.b), c), d), d¹), d²), f), f¹), g), h) și i) se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat.

[Alin.(2) art.4 abrogat prin Legea nr.332 din 23.12.2013, în vigoare 01.04.2014]

(2¹) Începînd cu anul 2013, plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(3) din prezentul articol, se efectuează în modul următor:

a) primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă se plătesc din mijloacele angajatorului, ale liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pe parcursul unui an calendaristic în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. În cazul șomerilor, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat din prima zi;

b) începînd cu a șasea zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă, iar în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă – începînd cu prima zi după expirarea celor 15 zile cumulative plătite din mijloacele angajatorului, ale liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, indemnizația se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.

(3) Plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA, de o maladie oncologică sau de apariția riscului de întrerupere a sarcinii, precum și plata indemnizației

pentru incapacitate temporară de muncă femeilor gravide care se află la evidență în instituțiile medico-sanitare, se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat, începînd cu prima zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă.

[Art.4 modificat prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art.4 modificat prin Legea nr.195 din 14.07.2022, în vigoare 01.09.2022]

[Art.4 modificat prin Legea nr.257 din 16.12.2020, în vigoare 01.01.2021]

[Art.4 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.4 completat prin [Legea nr.145 din 14.07.2017](#), în vigoare 04.08.2017]

[Art.4 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

[Art.4 completat prin [Legea nr.178 din 11.07.2012](#), în vigoare 01.01.2013]

[Art.4 modificat prin [Legea nr.202 din 27.09.2012](#), în vigoare 09.11.2012]

Notă: Se declară neconstituționale prevederile art.4 alin.(2) lit.a) conform [Hot. Curții Constituționale nr.5 din 10.04.2012](#), în vigoare 10.04.2012

[Art.4 completat prin [Legea nr.227 din 25.11.2011](#), în vigoare 13.01.2012]

[Art.4 modificat prin [Legea nr.3 din 15.01.2012](#), în vigoare 01.01.2012]

[Art.4 în redacția [Legii nr.56 din 09.06.2011](#), în vigoare 01.07.2011]

Articolul 5. Tipurile de prestații de asigurări sociale

(1) Asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la următoarele prestații:

a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă;

b) indemnizație pentru prevenirea îmbolnăvirilor (carantină);

c) prestație pentru recuperarea capacității de muncă;

d) indemnizație de maternitate;

d¹) indemnizație unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil;

d²) indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă;

[Lit.e) alin.(1) art.5 abrogată prin [Legea nr.178 din 11.07.2012](#), în vigoare 01.01.2013]

f) indemnizație pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani;

f¹) indemnizația pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă;

g) indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav;

h) ajutor de deces;

i) indemnizație paternală.

(2) Șomerii au dreptul la prestațiile prevăzute la alin.(1) lit.a), d) și h).

(3) Modul de acordare a prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de Guvern.

(4) Casa Națională de Asigurări Sociale notifică beneficiarii prestațiilor menționate în prezentul articol cu privire la stabilirea indemnizației/prestației conform legislației. Prestațiile menționate în prezentul articol, cu excepția cazului prevăzut la art.4 alin.(2¹) lit.a), se achită de către prestatorul serviciilor de plată desemnat de beneficiar. Modul de organizare a activităților privind plata prestațiilor se stabilește de Guvern.

[Art.5 modificat prin Legea nr.404 din 21.12.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art.5 completat prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art.5 completat prin Legea nr.195 din 14.07.2022, în vigoare 01.09.2022]

[Art.5 completat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.5 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 6. Condițiile de acordare a prestațiilor de asigurări sociale

(1) Asigurații au dreptul la prestații de asigurări sociale dacă au un stagiul total de cotizare de cel puțin 3 ani.

(2) Asigurații care au un stagiul total de cotizare de până la 3 ani beneficiază de dreptul la prestații de asigurări sociale dacă confirmă un stagiul de cotizare de cel puțin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat sau datei nașterii copilului/datei emiterii dispoziției de încredințare a copilului adoptabil/datei încuviințării adopției ori emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciu de tutelă/curatelă în cazul riscului asigurat creșterea copilului.

[Alin.(3) art.6 abrogat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

(4) Șomerii beneficiază de prestații de asigurări sociale cu condiția suspendării pentru această perioadă a plății indemnizației de șomaj.

(5) Ajutorul de deces se acordă asiguraților indiferent de durata stagiului de cotizare.

(5¹) Indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA sau de o maladie oncologică se stabilesc indiferent de durata stagiului de cotizare.

(5²) Indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, plătită din mijloacele angajatorului, a liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției se stabilește indiferent de durata stagiului de cotizare.

(6) Femeile asigurate au dreptul la indemnizație de maternitate indiferent de durata stagiului de cotizare.

(7) Soția aflată la întreținerea soțului asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație de maternitate în cazul în care soțul confirmă un stagiul de cotizare specificat la alin.(1) sau (2). În cazul înregistrării căsătoriei după producerea riscului asigurat (concediul de maternitate), dreptul la indemnizație se stabilește pentru perioada de la data înregistrării căsătoriei până la data expirării concediului de maternitate.

(8) Persoanele care au beneficiat sau beneficiază de prestații de asigurări sociale pe teritoriul altui stat nu pot beneficia, în condițiile prezentei legi, de indemnizație pentru același risc asigurat și pentru aceeași perioadă.

(8¹) Asiguratul are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform uneia dintre opțiunile prevăzute la art.18 alin.(1), (1¹) sau (1³) dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin.(1) sau (2) din prezentul articol.

(8²) Liber-profesioniștii ce practică activitate în sectorul justiției au dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform uneia dintre opțiunile prevăzute la art.18 alin.(1) dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin.(1) sau (2) din prezentul articol.

(9) Asiguratul care se află în concediu paternal are dreptul la indemnizație paternală, conform art.18¹, dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin.(1) sau (2) din prezentul articol.

(10) Liber-profesioniștii ce practică activitate în sectorul justiției au dreptul la indemnizație paternală, conform art.18¹, dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin.(1) sau (2) din prezentul articol.

[Art.6 modificat prin [Legea nr.241 din 31.07.2023](#), în vigoare 01.01.2024]

[Art.6 completat prin [Legea nr.195 din 14.07.2022](#), în vigoare 01.09.2022]

[Art.6 completat prin [Legea nr.257 din 16.12.2020](#), în vigoare 01.01.2021]

[Art.6 completat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.01.2020]

[Art.6 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.6 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 7. Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale

(1) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale.

(2) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.f) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii

copilului/lunii încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul.

(2¹) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.i) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 3 luni premergătoare lunii nașterii copilului, iar în cazul adopției – în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției copilului, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale.

(2²) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d¹) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii emiterii dispoziției de încredințare a copilului adoptabil în familia adoptatorului, iar în cazul indemnizațiilor prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d²) și f¹) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale.

(3) Venitul asigurat pentru lunile incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d), d¹), d²), f), f¹) și g) și la art.15 alin.(1) lit.a) nu poate depăși suma a 5 salarii medii lunare prognozate pe economie pentru anul respectiv înmulțită la 12 sau la numărul de luni în care persoana a realizat venit asigurat. În cazul în care în calcul se include anul calendaristic incomplet, venitul asigurat se plafonează reieșind din numărul de luni în care a fost realizat venitul asigurat pentru anul respectiv. Salariul mediu lunar prognozat pe economie se aprobă de Guvern.

(3¹) Venitul lunar asigurat pentru liber-profesioniști ce practică activitate în sectorul justiției se determină prin împărțirea a 1/12 a taxei fixe a contribuției de asigurări sociale de stat stabilită pentru anul corespunzător la cota tarifului contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru angajatorii sectorului privat pentru această perioadă. Venitul lunar asigurat determinat se include în calcul în lunile pentru care au fost plătite taxele fixe ale contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite începând cu 1 ianuarie 2021.

(4) Venitul mediu lunar asigurat pentru calculul indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d), d¹), d²), f), f¹) și g) și la art.15 alin.(1) lit.a) se determină prin împărțirea la 12 a venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

(4¹) Venitul mediu lunar asigurat pentru calculul indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.i) se determină prin împărțirea venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, iar în cazul adopției – în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției copilului, la numărul de luni în care acesta a fost realizat.

(5) În cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice sau în toate lunile din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul, aceste luni se substituie cu același număr de luni calendaristice consecutive imediat premergătoare perioadei incluse în calcul în care s-a realizat venit asigurat. Perioada de substituie este de cel mult 36 de luni calendaristice consecutive.

(6) În cazul în care persoana asigurată, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, nu a realizat venit asigurat din motiv de concediu de maternitate și/sau de concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, și/sau de concedii prevăzute la art.127 din [Codul muncii nr.154/2003](#), cuantumul indemnizațiilor prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d), d¹), d²), f) și f¹) se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul al celui alt soț. În cazul în care persoana asigurată, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, a realizat venit asigurat, cuantumul indemnizațiilor prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d), d¹), d²), f) și f¹) se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul în temeiul prevederilor art.7, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației.

(6¹) În cazul în care liber-profesionistul ce practică o activitate în sectorul justiției, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, nu a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii din motivul că a beneficiat de indemnizație de maternitate și/sau de indemnizație lunară pentru creșterea copilului, și/sau de indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d¹), d²) și f¹), cuantumul indemnizațiilor se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul al celuilalt soț. În cazul în care liber-profesionistul ce practică o activitate în sectorul justiției, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, cuantumul indemnizațiilor prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d), d¹), d²), f) și f¹) se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul în temeiul prevederilor art.7, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației.

(7) Baza de calcul al indemnizației de maternitate pentru femeile asigurate, precum și al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA sau de o maladie oncologică, care nu se încadrează în niciuna dintre condițiile prevăzute la art.6 alin.(1) și (2) din prezenta lege o constituie 35% din salariul mediu lunar prognozat, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

(8) Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea soțului asigurat o constituie venitul mediu lunar asigurat al soțului, determinat în condițiile prezentului articol.

(9) În cazul lipsei bazei de calcul pentru stabilirea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, cuantumul indemnizației reprezintă cuantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului în cazul persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern.

(10) În cazul persoanelor asigurate pentru care lipsește baza de calcul la stabilirea indemnizațiilor prevăzute la art.5 alin.(l) lit.a), b), d) și g) și art.15 alin.(1) lit.a), baza de calcul o constituie 35% din salariul mediu lunar prognozat, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

(11) Baza de calcul al indemnizațiilor prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a) și d) pentru șomeri o constituie cuantumul lunar al indemnizației de șomaj la data producerii riscului asigurat.

(12) Venitul asigurat se include în calcul în lunile pentru care a fost calculat.

(13) Indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d), d¹), d²), g) și i) și la art.15 alin.(1) lit.a) se calculează și se plătesc pentru zilele calendaristice. Venitul asigurat pentru o zi calendaristică se determină prin împărțirea venitului mediu lunar asigurat, calculat în conformitate cu prevederile prezentului articol, la numărul de zile calendaristice din luna pentru care se plătește indemnizația.

(14) Indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d), d¹), d²), f), f¹), g) și i) și la art.15 alin.(1) lit.a), stabilite în conformitate cu prezenta lege, nu se recalculează, cu excepția cazurilor de modificare a legislației privind modul de salarizare sau în baza hotărârii judecătorești.

(15) Baza de calcul al indemnizației prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a) stabilite din contul angajatorului o constituie salariu mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Guvern.

[Art.7 modificat prin Legea nr.404 din 21.12.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art.7 modificat prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art.7 modificat prin Legea nr.195 din 14.07.2022, în vigoare 01.09.2022]

[Art.7 completat prin Legea nr.257 din 16.12.2020, în vigoare 01.01.2021]

[Art.7 modificat prin Legea nr.60 din 23.04.2020, în vigoare 01.01.2021]

[Art.7 în redacția Legii nr.311 din 30.11.2018, în vigoare 01.07.2019]

[Art.7 modificat prin Legea nr.290 din 16.12.2016, în vigoare 01.01.2017]

[Art.7 completat prin Legea nr.50 din 28.03.2014, în vigoare 01.04.2014]

[Art.7 în redacția Legii nr.332 din 23.12.2013, în vigoare 01.04.2014]

[Art.7 completat prin Legea nr.227 din 25.11.2011, în vigoare 13.01.2012]

Articolul 8. Confirmarea dreptului la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

Dreptul la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă se confirmă prin certificat de concediu medical, întocmit în modul aprobat de Guvern.

[Art.8 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

Articolul 9. Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă este de cel mult 180 de zile în cursul unui an calendaristic. Plata indemnizației se efectuează în condițiile art.4.

[Alin.(2) art.9 abrogat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

(3) Șomerilor, în perioada de acordare a indemnizației de șomaj, indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă se acordă pentru o perioadă de pînă la 30 de zile în cursul unui an calendaristic.

(4) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă tuturor beneficiarilor ce cad sub incidența prezentei legi, în caz de tuberculoză, SIDA și maladie oncologică, este de cel mult un an pe parcursul ultimilor 2 ani.

(5) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă a femeii gravide se acordă pe durata concediului medical fără restricții.

(6) Pentru cazurile neîntrerupte de incapacitate temporară de muncă, cu trecere dintr-un an calendaristic în altul, calculul zilelor se efectuează pentru toată perioada, începînd cu prima zi de incapacitate temporară de muncă.

[Art.9 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.9 modificat prin [Legea nr.184 din 26.07.2018](#), în vigoare 01.01.2019]

[Art.9 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

[Art.9 modificat prin [Legea nr.56 din 09.06.2011](#), în vigoare 01.07.2011]

[Art.9 modificat prin [Legea nr.9-XVI din 14.02.2008](#), în vigoare 07.03.2008]

Articolul 10. Dreptul la prelungirea perioadei pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Medicul curant propune încadrarea în grad de dizabilitate în cazul în care bolnavul nu a fost recuperat la expirarea perioadei pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, stabilită în conformitate cu prezenta lege. În cazul în care măsurile de tratament și reabilitare nu s-au soldat cu ameliorarea stării de sănătate, boala sau trauma are o evoluție îndelungată și/sau au apărut semne de dizabilitate cu pierderea capacității de muncă, trimiterea bolnavului la expertizare se efectuează indiferent de durata concediului medical.

(2) În situații temeinic motivate privind posibilitatea recuperării, medicul curant decide prelungirea concediului medical peste 180 de zile, în scopul evitării încadrării în grad de dizabilitate și al menținerii asiguratului în activitate. Prolungirea concediului medical peste 180 de zile se face pentru cel mult 30 de zile, în funcție de evoluția cazului și de rezultatele acțiunilor de recuperare.

[Alin.(3)-(4) art.10 abrogate prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

(5) În cazul prelungirii concediului medical peste 180 de zile, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se acordă pentru întreaga perioadă de concediu medical prelungit.

[Art.10 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.10 modificat prin [Legea nr.184 din 26.07.2018](#), în vigoare 01.01.2019]

[Art.10 completat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 11. Plata indemnizației în cazul încadrării în grad de dizabilitate

În cazul în care CNDDCM a decis încadrarea în grad de dizabilitate, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește pînă la data la care persoanei i s-a stabilit grad de dizabilitate, fără a se depăși perioada maximă pentru care se acordă indemnizație, prevăzută de prezenta lege.

Articolul 12. Dreptul la indemnizații de asigurări sociale în anumite situații

(1) Indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), d) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) se acordă și în cazul în care incapacitatea temporară de muncă a survenit în timpul concediului de odihnă anual. Concediul se prelungește cu durata incapacității temporare de muncă ce a decurs în interiorul său.

(2) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit la toate unitățile, pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și altor contracte în vederea executării de lucrări sau prestării de servicii.

(3) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) în perioada în care asiguratul se află în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă, cu excepția normelor prevăzute la alin.(4) din prezentul articol.

(4) În cazul persoanelor care își reiau activitatea de muncă și beneficiază de indemnizație pentru creșterea/îngrijirea copilului, indemnizația pentru îngrijirea acestui copil bolnav nu se acordă. Această normă nu se aplică indemnizațiilor pentru îngrijirea altor copii bolnavi ai persoanei asigurate.

[Art.12 completat prin [Legea nr.257 din 16.12.2020](#), în vigoare 01.01.2021]

[Art.12 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.12 în redacția [Legii nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 13. Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă se stabilește diferențiat, în funcție de durata stagiului de cotizare, după cum urmează:

a) 60% din baza de calcul stabilită conform art.7 – în cazul unui stagiu de cotizare de până la 5 ani;

b) 70% din baza de calcul stabilită conform art.7 – în cazul unui stagiu de cotizare cuprins între 5 și 8 ani;

c) 90% din baza de calcul stabilită conform art.7 – în cazul unui stagiu de cotizare de peste 8 ani.

(2) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, SIDA sau de o maladie oncologică este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

(3) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele angajatorului se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Guvern.

(4) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu lunar prognozat pe economie, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

[Art.13 completat prin [Legea nr.257 din 16.12.2020](#), în vigoare 01.01.2021]

[Art.13 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.13 modificat prin [Legea nr.56 din 09.06.2011](#), în vigoare 01.07.2011]

Articolul 14. Indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor

(1) În scopul prevenirii îmbolnăvirilor, asiguratul are dreptul la indemnizație pentru carantină.

(2) Indemnizația pentru carantină se acordă asiguratului căruia i se interzice să-și continue activitatea din cauza carantinei, pe o durată stabilită prin certificat de concediu medical, întocmit conform legislației în vigoare.

(3) Indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor se stabilește în condițiile și în cuantumurile prevăzute la art.13 alin.(1).

(4) Indemnizația pentru carantină nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă.

[Art.14 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.14 modificat prin [Legea nr.50 din 28.03.2014](#), în vigoare 01.04.2014]

[Art. 14 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 15. Prestațiile pentru recuperarea capacității de muncă

(1) În scopul recuperării capacității de muncă, asiguratul are dreptul la:

- a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică;
- b) tratament balneosanatorial.

(2) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică se acordă, în cazul în care asiguratul este internat în staționar pentru protezare și/sau pentru intervenție ortopedică, pe toată perioada de aflare în staționar.

(3) Modul de acordare a biletelor de tratament balneosanatorial se stabilește de Guvern.

(4) Indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit, în concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă.

[Art. 15 completat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

Articolul 16. Indemnizația de maternitate

(1) Asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților asigurați și șomerele care s-au aflat la evidență în instituțiile medico-sanitare din Republica Moldova, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate.

(2) Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori al nașterii a doi copii – de 140 de zile calendaristice. În cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți, indemnizația de maternitate se acordă la termenul de 24 de săptămâni de sarcină pe o perioadă de 182 de zile calendaristice.

(3) În cazul în care copilul se naște mort sau moare în perioada concediului postnatal, indemnizația de maternitate se acordă pentru perioada stabilită, potrivit alin.(2).

(4) Cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

[Alin.(5) art.16 abrogat prin [Legea nr.140 din 13.07.2017](#), în vigoare 28.07.2017]

(6) Soția care se află la întreținerea soțului asigurat beneficiază de indemnizație de maternitate dacă, la data acordării concediului de maternitate, nu este angajată în câmpul muncii.

(7) Indemnizația de maternitate se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un quantum mai mare al indemnizației de maternitate.

(8) Pentru perioada concediului de maternitate care se suprapune cu perioada în care femeia a realizat un venit asigurat, indemnizația de maternitate se plătește.

[Art.16 completat prin [Legea nr.353 din 22.12.2022](#), în vigoare 01.03.2023]

[Art.16 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.16 completat prin [Legea nr.140 din 13.07.2017](#), în vigoare 28.07.2017]

Notă: Se declară neconstituțional alin.(5) art.16, conform [Hot. Curții Constituționale nr.6 din 09.02.2017](#), în vigoare 09.02.2017

[Art.16 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 17. Indemnizația unică la nașterea copilului

[Art.17 abrogat prin [Legea nr.178 din 11.07.2012](#), în vigoare 01.01.2013]

Articolul 18. Indemnizația pentru creșterea copilului

(1) Unul dintre părinții asigurați care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2) are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani conform următoarelor opțiuni:

a) din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate și până la data împlinirii vârstei de 3 ani a copilului;

b) din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate pentru o perioadă de 24 de luni. Pentru perioada după expirarea celor 24 de luni și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă;

c) din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate pentru o perioadă de 12 luni. Pentru perioada după expirarea celor 12 luni și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă.

În cazul în care femeia asigurată nu beneficiază de indemnizație de maternitate, indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data nașterii copilului, cu excepția cazurilor de adopție sau plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, când indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data emiterii deciziei de adopție sau plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă.

(1¹) Persoana asigurată (bunicul, bunica sau o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului) care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2) și se află în concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, la toate unitățile în care desfășoară activități, are dreptul, la cerere, la o indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani conform următoarelor opțiuni:

a) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani;

b) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului pentru o perioadă de 24 de luni. Pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului, după expirarea celor 24 de luni de concediu și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă;

c) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului pentru o perioadă de 12 luni. Pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului, după expirarea celor 12 luni de concediu și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă.

În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește din data la care acest concediu a fost acordat ultima oară.

Opțiunea solicitată inițial prin cererea de stabilire a indemnizației lunare pentru creșterea copilului, depusă la organul de asigurări sociale, nu poate fi modificată ulterior.

(1²) Liber-profesioniștii ce practică o activitate în sectorul justiției au dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului, conform opțiunilor prevăzute la alin.(1), din ziua următoare datei de expirare a concediului de maternitate. În cazul în care femeia liber-profesionistă nu beneficiază de indemnizație de maternitate, indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data nașterii copilului, cu excepția cazurilor de adopție sau de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, când indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data emiterii deciziei de adopție sau de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă.

(1³) Persoana asigurată care a adoptat un copil sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă până la împlinirea vârstei de 3 ani și care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2) are dreptul, la cerere, la o indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani conform următoarelor opțiuni:

a) din ziua încuviințării adopției sau a emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, dar nu mai puțin de 6 luni calendaristice;

b) din ziua încuviințării adopției sau a emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, pentru o perioadă de 24 de luni. Pe perioada de după expirarea celor 24 de luni și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă;

c) din ziua încuviințării adopției sau a emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, pentru o perioadă de 12 luni. Pe perioada de după expirarea celor 12 luni și până la data la

care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă.

În cazul în care persoana asigurată care a adoptat un copil sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă a beneficiat de concediu plătit pe o perioadă de până la 90 de zile calendaristice, indemnizația lunară pentru creșterea copilului se acordă de la data următoare datei de expirare a acestui concediu.

Opțiunea solicitată inițial prin cererea de stabilire a indemnizației lunare pentru creșterea copilului, depusă la organul de asigurări sociale, nu poate fi modificată ulterior.

(1⁴) Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație pentru creșterea copilului.

(2) Are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului una dintre următoarele persoane asigurate: unul dintre părinți, bunicul, bunica sau o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, sau tutorele, dacă aceștia îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2).

(3) În cazul în care beneficiarul de indemnizație lunară pentru creșterea copilului, specificat la alin.(1¹) din prezentul articol, se angajează, își reia activitatea de muncă, se eliberează înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani ori desfășoară activități în scopul obținerii de venit, indemnizația stabilită se suspendă și se stabilește, la cerere, uneia dintre persoanele menționate la alin.(2) din prezentul articol, dacă întrunește condițiile prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2).

[Alin.(4) art.18 abrogat prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

(5) În cazul copiilor gemeni, tripleți sau multipleți, de dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: concomitent ambii părinți sau concomitent două persoane asigurate menționate la alin.(2). Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație/ indemnizații pentru copilul/copiii de care îngrijește nemijlocit. Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(6) Quantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie:

a) 30% din baza de calcul stabilită la art.7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decât quantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin.(1) lit.a), alin.(1¹) lit.a) sau alin.(1³) lit.a) din prezentul articol;

b) 60% din baza de calcul stabilită la art.7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decât quantumul dublu al indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, pentru primele 12 luni de la data acordării inițiale a indemnizației și 30% din baza de calcul stabilită la art.7 pentru fiecare copil pentru următoarele 12 luni, dar nu mai puțin decât quantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin.(1) lit.b), alin.(1¹) lit.b) sau alin.(1³) lit.b) din prezentul articol;

c) 90% din baza de calcul stabilită la art.7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decât quantumul triplu al indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, pentru primele 12 luni de la data acordării inițiale a indemnizației, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin.(1) lit.c), alin.(1¹) lit.c) sau alin.(1³) lit.c) din prezentul articol.

(7) Indemnizația lunară pentru creșterea copilului se acordă de Casa Națională de Asigurări Sociale, conform opțiunii prevăzute la alin.(1) lit.a), mamei asigurate, iar în cazul în care mama nu întrunește condițiile de acordare a indemnizației menționate – tatălui asigurat, din oficiu, în baza datelor disponibile în resursele informaționale de stat, consumate prin intermediul platformei de interoperabilitate.

Opțiunea stabilită din oficiu poate fi modificată o singură dată, la cererea beneficiarului, depusă până la data la care copilul împlinește vârsta de un an.

În cazul în care indemnizația lunară pentru creșterea copilului stabilită pentru un beneficiar a fost suspendată și, ulterior, acordată unei alte persoane asigurate menționate la alin.(2), opțiunea stabilită din

oficiu nu se modifică.

(8) În cazul persoanelor asigurate menționate la alin.(1), (1²) și (1³), indemnizația lunară pentru creșterea copilului se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un quantum mai mare al indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

În cazul persoanelor asigurate menționate la alin.(1¹), indemnizația lunară pentru creșterea copilului se calculează din venitul asigurat al solicitantului de indemnizație lunară pentru creșterea copilului.

[Art. 18 modificat prin Legea nr.404 din 21.12.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art. 18 modificat prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art. 18 modificat prin Legea nr.195 din 14.07.2022, în vigoare 01.09.2022]

[Art. 18 completat prin Legea nr.257 din 16.12.2020, în vigoare 01.01.2021]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.01.2020]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.01.2019]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.175 din 21.07.2016](#), în vigoare 12.08.2016]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.53 din 01.04.2016](#), în vigoare 22.04.2016]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.50 din 28.03.2014](#), în vigoare 01.04.2014]

[Art. 18 în redacția [Legii nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014, cu excepția alin.(6), care intră în vigoare la 01.01.2014]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.7 din 10.02.2011](#), în vigoare 04.03.2011]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.68 din 23.04.2010](#), în vigoare 28.05.2010]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.155-XVI din 04.07.2008](#), în vigoare 25.07.2008]

Articolul 18¹. Indemnizația paternală

(1) Dreptul la indemnizație paternală pentru îngrijirea copilului nou-născut sau adoptat se acordă tatălui asigurat în sistemul public de asigurări sociale, angajat în baza contractului individual de muncă sau aflat în raport de serviciu în baza actului administrativ, precum și liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova.

(2) Condițiile de stabilire a indemnizației paternale:

a) tatălui copilului nou-născut i s-a acordat, la cerere, concediu paternal la toate unitățile în care desfășoară activități în primele 12 luni de la data nașterii copilului;

b) tatăl copilului nou-născut a solicitat stabilirea indemnizației paternale în termen de 12 luni de la data nașterii copilului;

c) tatăl copilului nou-născut a realizat un venit asigurat în ultimele 3 luni premergătoare lunii nașterii copilului.

(2¹) Condițiile de stabilire a indemnizației paternale pentru tatăl copilului adoptat:

a) tatălui copilului adoptat i s-a acordat, la cerere, concediu paternal la toate unitățile în care desfășoară activități în primele 12 luni din data încuviințării adopției;

b) tatăl copilului adoptat a solicitat stabilirea indemnizației paternale în termen de 12 de luni din data încuviințării adopției;

c) tatăl copilului adoptat a realizat un venit asigurat în ultimele 3 luni premergătoare lunii încuviințării adopției copilului.

(3) Condițiile de stabilire a indemnizației paternale pentru tatăl liber-profesionist ce practică activitate în sectorul justiției:

a) indemnizația paternală se stabilește de la data nașterii copilului pe o perioadă de 15 zile calendaristice fără condiția aflării în concediu paternal;

b) tatăl copilului nou-născut a solicitat stabilirea indemnizației paternale în termen de 12 luni de la data nașterii copilului;

c) tatăl copilului nou-născut a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilită începând cu 1 ianuarie 2021, cel puțin o lună în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului.

(3¹) Condițiile de stabilire a indemnizației paternale pentru tatăl liber-profesionist ce practică activitate în sectorul justiției care a adoptat un copil:

a) indemnizația paternală se stabilește din data încuviințării adopției copilului pe o perioadă de 15 zile calendaristice fără condiția aflării în concediu paternal;

b) tatăl copilului adoptat a solicitat stabilirea indemnizației paternale în termen de 12 luni din data încuviințării adopției;

c) tatăl copilului adoptat a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilită începând cu 1 ianuarie 2021, cel puțin o lună în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției copilului.

(4) Cuantumul indemnizației paternale constituie 100% din baza de calcul stabilită la art.7.

(5) Indemnizația paternală se acordă pentru o perioadă de până la 15 zile calendaristice. Indemnizația paternală poate fi acordată integral sau divizată în până la 3 fracțiuni, fiecare câte cel puțin 5 zile calendaristice.

(6) Cuantumul indemnizației paternale se stabilește proporțional cu numărul efectiv de zile de concediu paternal de care a beneficiat tatăl copilului.

(7) Plata indemnizației paternale se efectuează pentru fiecare fracțiune de concediu paternal de care beneficiază tatăl copilului.

[Art. 18¹ modificat prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

[Art. 18¹ introdus prin Legea nr.195 din 14.07.2022, în vigoare 01.09.2022]

Articolul 18². Indemnizația unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil și indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă

„(1) Asiguratul care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2) are dreptul la o indemnizație unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil, indicată în dispoziția autorității tutelare teritoriale de încredințare, dar nu mai puțin de 60 de zile și nu mai mult de 90 de zile.

(2) Asiguratul care a adoptat un copil sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă și se află în concediu plătit cu durată de până la 90 de zile la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă pe perioada acordării concediului dacă îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2). În cazul în care data acordării concediului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește din data ultimei acordări a acestuia.

(3) Cuantumul indemnizației unice pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil constituie 60% din baza de calcul stabilită la art.7.

(4) Indemnizația unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil în vederea adaptării copilului cu adoptatorul și a constatării compatibilității acestora se achită pentru perioada indicată în dispoziția autorității tutelare teritoriale de încredințare, indiferent de perioada efectivă în care asiguratul s-a aflat în concediu, dar nu mai puțin de 60 de zile și nu mai mult de 90 de zile.

(5) Cuantumul indemnizației unice pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă constituie 100% din baza de calcul stabilită la art.7.

(6) Indemnizația unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil și indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației.

(7) În cazul liber-profesioniștilor ce practica activitate în sectorul justiției care îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2), indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se stabilește pentru 90 de zile calendaristice de la data încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă.

[Art. 18² introdus prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

Articolul 18³. Indemnizația lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat

sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă

(1) Asiguratul care a adoptat un copil cu vârsta mai mare de 3 ani sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă și se află în concediu de îngrijire a copilului de până la 6 luni la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani pe perioada acordării concediului.

(2) În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă diferă de la unitate la alta, indemnizația se stabilește din data ultimei acordări a acestuia.

(3) Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(4) În cazul în care beneficiarul de indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se angajează, își reia activitatea de muncă, se eliberează înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului adoptat sau plasat în serviciul de tutelă/curatelă ori desfășoară activități în scopul obținerii de venit, indemnizația stabilită nu se suspendă.

(5) În cazul în care asiguratul adoptă doi sau mai mulți copii frați sau îi ia în plasament în serviciul de tutelă/curatelă, de dreptul la indemnizație lunară beneficiază, la cerere, concomitent ambii părinți asigurați. Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație pentru copilul de care îngrijește nemijlocit. Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(6) Cuantumul indemnizației lunare pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă constituie 60% din baza de calcul stabilită la art.7.

(7) Indemnizația lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un quantum mai mare al indemnizației.

(8) În cazul liber-profesioniștilor ce practică activitate în sectorul justiției care îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art.6 alin.(1) sau (2), indemnizația lunară se stabilește pentru 6 luni de la data încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă. În cazul în care liber-profesionistul ce practica activitate în sectorul justiției a beneficiat de indemnizația prevăzută la art.18² alin.(2), indemnizația pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se stabilește începând cu ziua următoare datei încheierii perioadei de beneficiere de indemnizația respectivă.

[Art.18³ introdus prin Legea nr.241 din 31.07.2023, în vigoare 01.01.2024]

Articolul 19. Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav

(1) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, iar în cazul copilului care suferă de maladie oncologică și al copilului cu dizabilitate pentru afecțiuni intercurente – pînă la împlinirea vîrstei de 18 ani se acordă în bază de certificat de concediu medical, întocmit în condițiile legislației în vigoare.

(1¹) Dreptul la indemnizație se acordă, opțional: mamei, tatălui sau tutorelui. În cazul în care mama, tata sau tutorele, din motive întemeiate, confirmate documentar, nu pot îngriji copilul bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, copilul care suferă de maladie oncologică în vîrstă de pînă la 18 ani sau copilul cu dizabilitate în vîrstă de pînă la 18 ani, indemnizația se acordă altor persoane asigurate, opțional: altui membru de familie, bunicului, bunicii.

(1²) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit, în concediu pentru îngrijirea acestui copil pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă la toate unitățile.

(2) Cuantumul indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav se stabilește în conformitate cu art.13 alin.(1).

(3) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav se acordă asiguratului și în perioada concediului anual.

[Art.19 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.19 modificat prin [Legea nr.50 din 31.03.2016](#), în vigoare 15.04.2016]

[Art.19 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 20. Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav este de cel mult 14 zile calendaristice în cazul acordării asistenței medicale de ambulatoriu și de cel mult 30 de zile calendaristice în cazul acordării asistenței medicale în staționar pentru perioada în care copilul necesită îngrijire, dar nu mai mult de 60 de zile cumulative într-un an calendaristic pentru fiecare copil.

(2) În cazul în care copilul suferă de boli contagioase, este imobilizat într-un aparat ghipsat ori este supus unor intervenții chirurgicale, suferă de maladie oncologică, tuberculoză, SIDA, durata concediului medical se stabilește de către consiliul medical consultativ, iar indemnizația se acordă pentru perioada integrală a concediului medical.

[Art.20 completat prin [Legea nr.257 din 16.12.2020](#), în vigoare 01.01.2021]

[Art.20 completat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 21. Ajutorul de deces

(1) În caz de deces al persoanei, indiferent de durata stagiului de cotizare realizat, de ajutor de deces beneficiază o singură persoană, care prezintă actul de înregistrare a decesului, eliberat de organul abilitat al Republicii Moldova.

[Alin.(2)-(3) art.21 abrogate prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

(4) Ajutorul de deces se acordă o singură dată, în sumă fixă.

(5) Cuantumul ajutorului de deces se stabilește anual prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

[Art.21 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.21 modificat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 22. Plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă în cazul falimentului angajatorului

În cazul falimentului angajatorului, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, ce a început să curgă anterior acestei situații, se plătește analogic salariului, în temeiul art.43 din [Legea insolvabilității nr.149/2012](#), din contul bugetului asigurărilor sociale de stat.

[Art.22 în redacția [Legii nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

Articolul 23. Acordarea indemnizațiilor de asigurări sociale persoanelor care desfășoară/a desfășurat activități în mai multe unități

Pentru persoana care desfășoară/a desfășurat activități în mai multe unități, în fiecare fiind asigurată conform legislației, indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d), d¹), d²), f), f¹), g) și i) și art.15 alin.(1) lit.a) se calculează în funcție de venitul total asigurat, calculat în conformitate cu art.7.

[Art.23 modificat prin [Legea nr.404 din 21.12.2023](#), în vigoare 01.01.2024]

[Art.23 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.23 completat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 24. Calculul și plata prestațiilor de asigurări sociale

Modul de organizare a activităților privind calculul și plata prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de către Guvern.

[Art.24 în redacția [Legii nr.190 din 19.11.2020](#), în vigoare 01.01.2021]

Articolul 25. Termenele de plată a indemnizațiilor de asigurări sociale

Termenele de plată a prestațiilor de asigurări sociale se stabilesc de Guvern.

[Art.25 în redacția [Legii nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

Articolul 26. Persoanele cărora li se plătește indemnizație de asigurări sociale

(1) Indemnizația de asigurări sociale se plătește beneficiarului sau reprezentantului legal.

(2) Indemnizația de asigurări sociale stabilită și neplătită asiguratului decedat se plătește soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedește că l-a îngrijit pînă la data decesului.

(3) Indemnizația de asigurări sociale neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se plătește integral soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedește că a îngrijit asiguratul decedat.

[Art.26 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

Articolul 27. Termenul de prescripție pentru plata indemnizației de asigurări sociale

(1) Indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații, iar ajutorul de deces – din ziua următoare zilei de deces. Indemnizația pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decît pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc pînă la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

(2) Indemnizația stabilită, dar neîncasată la timp se plătește retroactiv pe o perioadă de cel mult 3 ani anteriori datei solicitării.

(3) Indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

[Art.27 completat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 28. Încetarea, suspendarea și reluarea plății indemnizațiilor de asigurări sociale

(1) Plata indemnizației de asigurări sociale încetează începînd cu ziua următoare sau, în cazul indemnizației prevăzute la art.5 alin.(1) lit.f), cu luna următoare celei în care beneficiarul:

a) a decedat;

b) nu mai îndeplinește condițiile legale pentru acordarea indemnizației;

c) și-a stabilit domiciliul pe teritoriul unui alt stat cu care Republica Moldova nu a încheiat convenții de asigurări sociale;

d) a depus o cerere de suspendare a dreptului la indemnizație.

(2) Plata indemnizației de asigurări sociale încetează în cazul obținerii indemnizației în baza unor documente false.

(3) Plata indemnizației de asigurări sociale se suspendă pe perioada decăderii beneficiarului indemnizației prevăzute la art.18 din drepturile părintești, abandonării sau plasării copilului într-o instituție socială.

(4) Reluarea plății indemnizației de asigurări sociale, suspendate potrivit alin.(3), se face la solicitare, începînd cu ziua următoare celei în care a încetat cauza suspendării.

(5) Reluarea dreptului la indemnizația prevăzută la art.5 alin.(1) lit.f), suspendată potrivit alin.(1) lit.d) din prezentul articol, se face la solicitare, începînd cu luna următoare celei în care a fost depusă o cerere în acest sens.

[Art.28 modificat prin [Legea nr.404 din 21.12.2023](#), în vigoare 01.01.2024]

[Art.28 completat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

Articolul 29. Stingerea dreptului la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Asiguratul nu este în drept să primească indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în cazul în care:

a) își cauzează premeditat daune sănătății;

b) și-a pierdut capacitatea de muncă în urma comiterii unei infracțiuni;

c) a urmat tratament forțat, conform hotărârii judecătorești, cu excepția persoanelor cu dizabilități mintale;

d) se află în detenție sau în proces de expertizare medico-legală;

e) neglijează serviciile medicale sau de reabilitare care îi stau la dispoziție;

f) prezintă acte false;

g) certificatul de concediu medical a fost anulat în modul stabilit de Ministerul Sănătății;

h) se deplasează peste hotarele țării în perioada aflării în concediu medical, cu excepția deplasării cu scop de tratament.

(2) Modul de restituire a sumelor plătite necuvenit se stabilește de Guvern.

[Art.29 modificat prin [Legea nr.156 din 09.06.2022](#), în vigoare 01.07.2022]

[Art.29 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.29 modificat prin [Legea nr.79 din 24.05.2018](#), în vigoare 15.06.2018]

[Art.29 în redacția [Legii nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

Articolul 30. Controlul acordării prestațiilor de asigurări sociale

Controlul asupra corectitudinii stabilirii, a calculării și a plății prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a) plătite din mijloacele angajatorului îl exercită Inspectoratul de Stat al Muncii.

[Art.30 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

[Art.30 în redacția [Legii nr.295 din 21.12.2017](#), în vigoare 12.01.2018]

[Art.30 completat prin [Legea nr.332 din 23.12.2013](#), în vigoare 01.04.2014]

[Art.30 modificat prin [Legea nr.241 din 02.11.2012](#), în vigoare 23.11.2012]

Capitolul III

PRESTAȚIILE SOCIALE

Articolul 31. Indemnizația lunară pentru întreținerea copilului cu vîrstă între 3 și 16 ani

[Cap.III (art.31) abrogat prin [Legea nr.268-XVI din 28.07.2006](#), în vigoare 01.01.2007]

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32. Recuperarea sumelor plătite necuvenit

(1) Funcționarii caselor teritoriale de asigurări sociale din a căror vină au fost stabilite și plătite necuvenit sume de la bugetul asigurărilor sociale de stat, ca urmare a nerespectării prevederilor legislației în vigoare, sînt obligați să le restituie.

(2) Sumele plătite fără temei legal, ca urmare a prezentării unor acte false, se rețin din contul beneficiarilor care le-au primit în mod necuvenit.

(3) Sumele nerecuperate de la beneficiarii decedați nu se urmăresc.

[Art.32 modificat prin [Legea nr.311 din 30.11.2018](#), în vigoare 01.07.2019]

Articolul 33. Soluționarea litigiilor ce țin de aplicarea prezentei legi

Litigiile ce țin de aplicarea prezentei legi se soluționează de Casa Națională de Asigurări Sociale sau Inspectoratul de Stat al Muncii, ale căror decizii pot fi atacate în instanță de judecată, conform legislației în vigoare.

[Art.33 modificat prin [Legea nr.295 din 21.12.2017](#), în vigoare 12.01.2018]

Articolul 34. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2005, cu excepția art.7 alin.(5) și art.16, care intră în vigoare la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aproba actele normative necesare punerii în aplicare a prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Eugenia OSTAPCIUC

Chișinău, 22 iulie 2004.

Nr.289-XV.